د هغی دري زامن پیدا شول
زه لیونۍ یی د یاری تمه لرمه

ته په امتحان کی ځان کامیاب کړه
په شیرینی کي نامزادي درسره کړمه

سر مې خوږیږی جوړه نه یم
په ما میئنه یاره وکړه تعویذونه

ستا د کوژدی خوبونه وینم
لیدلي خوب می دی خداي نه رښتیا کوینه

موری ستا ورور زما ماما دي
حق زما دی لور به ماته راکوینه

مکتب یی دولس کاله ویلې
دولس جرګې به د مشرانو ورلیږمه

Ketabton.com

واړي جینی یاري شروع کړه
لویه به نه شي لاس وهونکې شوه مئینه

آتڼ واړو جونو تازه کړ
دا میخی ناستي د میرو کړي صفتونه

تینګه وعده راسره وکړه
د جینکو په وعدو نه شته باورونه

ketabton.com - The Digital Library

په سره جوړه مکتب ته مه ځه
ټول هلکان دی د درسو ویستلې دینه

د میلمانې جینۍ یاری واه
نه مي د ځان کړه نه یی خلاص د غمه شومه
د دیرو یاره خوښ مي نه شوي
لکه رباب دی هر سړی په عییړ کی ږدینه
د پوهنتون لایقه یاره
قربان قربان دي د ناکامۍ ورځي شمه

زما دننه زړګې ژاړي
محفل کي خاندم په ځان څوک نه خبرومه
حبر مي کله کله اخله
په زړه کافري جینۍ مړ دریسی شومه
که د جمغي په شپه رانعلي
تبر به واخلم کټ به شپاړس ټوټې کړمه
څه د ماما لور خو نه یي
چی ناز ادا به دي په نیمه شپه کی وړمه

سره اننګې سترګي دی غټي
بربندي مټې ګرځیدي مئین دی کړمه

تا چي دا سپین ټیکري په سر کړو
زما په زړه دي جینۍ پوري کړل اورونه
کوژده می کړي واده مي نه کړي
سړی دوښمن کړي چی کراری ناسته یمه

ketabton.com - The Digital Library

رانجه دي ورک شي زر پاکيږي
جينۍ ته وايه دنکريزو حال دی ږدينه
په ناويتوب کي سره لامبه شي
دا ستا په تمه د واده نه پاتي شومه

که دي دوکه راسره وکړه
ستا په واده کي به ځانمرګې بريد کوومه
لاليه ښه تعليم کاوومه
تا به اوزګار کړم کار به زه درته کاوومه

راځه چي چاته محامح شو
جانانه ښکلي يي که ښکلې درنه يمه

زه به دي ګوتې ته غمي کړم
خلک به وايی يار په ګوته ګرځوينه

په ناز د هري پيعلي مشري
په عمر کشري ليونۍ دريسی شومه

زما په مح کي بل ته خاندی
زما د صبر امتحان اخلي مئينه

په سپينو مټو کي تاويږي
بنګړی خانان دي چي ليلا يی ګرځوينه

چي ماسټري يي کړي نه وي
د دولسم پاس هلک ته لاس نه ورکومه

ketabton.com - The Digital Library

زه بــه يــي ځــنګــه ديــدن وکـــــړم
ورسره مشره حور جوړه مکتب ته ځينه

پــه پــيښـوري جــينۍ مــئېن شـــــوم
د ديورنــد کرښــه ورانووم ورپسي ځمه

ما درته وخندل تا شاه کـــــــــــړه
بيا به ونه خاندم که مــ ړه د مينې شمه

ته مى د حـــاله سه خبر يـــــــــــي
لکه غنم دزړه په سر چـــــاودلې يمــه

ماته دزړه له سره ګران يــــــــــــى
افسوس جانانه زه دى ونه پـيژنــــــدمه

قسمت زما که مې د يـــــــــار دي
په اور دې وسوځي د دواړو قسمتـــــونه

زما او ستا روغه يې ونۀ کـــــــــړه
زۀ به ښيرې د کلي مشر ته کومــــــــه

په تور پيکي مې يار رنځور کــــــړو
سبا خوارې زلفې ورځم چې مړ يې کړمه

ارمان به وکې وخت به تــيـــــــر وي
خلک به ډير وي ځوک به لاس نه درکوينه

ketabton.com - The Digital Library

که زما څـــومره مجبـــــــــوري وه
دا مې وعده ده تا به نه خفه کـــــومه

چې په زينـــه ښتلى نه   شـــــــــې
نامردې ولې دې ګېږي پرتوګ کاونـــــــه

ياره که وس مې رســـــــــــيدلي
لکه سپوږمۍ به دې په بام ولاړه ومـــه

د يار کنځل د ګل ويشـــــــــــتل دي
بد يې خندل دي چې يې بل ســره کوينه

هلکه چپ شـــه قـــرار کېنـــــــــه
پوره به نه کړې دجينکو فرمايشــــونه

امـــــر يې په چوپـــه خوله منـــــمه
که انديواله مې ملګرې دژوند شيـــــــنه

سترګې دې ښـــې دي بــدې نــــــه دي
د لرې لرې دې کتل مئيـن دې کړمــــــــه

لاس په نـــامه درته ولاړ يــــــــــــم
ملـــې سروده احترام دې تـــل کوومــه

ته په پېسو مئين يې يـــــــــــاره
وطن ته راشه زه په تا مئيـــنه يمـــــه

ketabton.com - The Digital Library

ليلا تګـــمنه شوه ښـارې شـــــوه
دمخ ديدن پســـې مې هر وخت زوروينه

جانان زما د مـــح رومــــــال دی
رومال مې ورک شو مخ مې ونيــــــول ګردونه
پاس په کابل واورې وريـــــــــږي
زما پــــه زړه باندې وريږي ستا يادونـــه

د ســـرو بـــنګړي مې کور کښې ايښـــې
پلاستيکي په لاس کـــووم تا شرموومـــه

شکـــر چې تا لرمه خـــدايـــــــــه
په بندګانو دې زه هسې نازيدمـــــــه

پخـــــــوا به کله کله راغلـــــــي
اوس دې زړګـــی زما نه صبر که مئيـــنه

زړګې داده کړه اوښــــکې وچــــــي
که ژوند باقي وو بيا به وکړو ديدنونــه

اوس مې د کــــور کارونـــه زيـــات دي
سبا چې پير بابا ته ځم ديـــدن دروړمـــه

خبري لنــدي لنـــدي وايـــــــــه
د جمعې شپه ده مېلمانه راغلي ديـــنه

ketabton.com - The Digital Library

حســـن دې ورځ په ورځ زياتـــــــيږي
يا شهزادګۍ ئې يا دې کوډې کــړي دينه

په اندېښنو مې ځان باچــــــــا کړو
چې سر مې پورته کړو ملنګ د دنيا وومه

خندا د هر چا سره خوند کــــــــــړي
د غنمو رنګو خندا کلي ورانويــــــــنه

باران دې وي سيلۍ دې نـــــــــه وي
سيلۍ ناترسه زما زلفي ورانوينـــــــــه

ليچې مې ډکې له بنګـــــــــــړو دي
لاليه ستا واده کښې يو يو ماتومـــــــه

کمڅۍ دې وسپړه نيازبينـــــــــــــې
زلفي خورې کړه په بالښت چې اوده شمه

پېزوان په لوړه پوزه خوند کـــــــــړي
په لنډه پوزه مېښکې مزه کوينــــــــه

سترګې دې سرې ډېر دې ژړلـــــــــــي
د کور کافرو درته څه ويلي دينــــــــه

د تور پيکې بلا دې واخلـــــــــــم
د نور بدن بلا دې مور واخله مئينــــــه

ketabton.com - The Digital Library

که شهزادګان مخې ته راشـــــــــــــي
زه د سکڼې جانانه نه توبه کومـــــــــه

یو مې اوګۍ بل مې باهو شـــــــــــو
زرګره ټوله دې یارې ته جوړه کړمــــــه

جانانه ستا نه کمه نه یـــــــــــــــم
که تا چینار یې زه د ګلو ونه یمـــــــه

زه به سندرې درته وایـــــــــــــــم
ته په مړوند زما کوه راته خوبونـــــــه

د نازولي جینۍ پـــــــــــــــــــلاره
چې دومره ښکلې لور لرې نوکر دې یمــه

جانانه راشه که مې ګـــــــــــــورې
تورې جامې راسره څومره خونـــد کوینه

چمبه په ورو وهه مکــــــــــــــــارې
باندې حجره کښې میلمانه کوي مونځونه

لیلا د حسن خاپیـــــــــــــــــرۍ ده
د چین ماچین خاپېري ټول ورله راځینه

د سرې ډولۍ خاونده مه شـــــــــــي
نصیب دې مه شه په نکریزو سره لاسونه

ketabton.com - The Digital Library

د ستړګو جنګ نه خــــــــــبر نۀ وم
خنجر خنجر بانۀ پۀ زړۀ ولږېدمـــــــه

بنـــګړي نيم ښکته کـــړه نيم پورتـــــه
چې په خالي مړوند دې سر ولږومـــــه

لاس نه مې ونيسه غورځيــــــــــــږم
په تا بايللى زړه مې ځائ له نه راځيــنه

په نوم دې ډېر خلک ياديـــــــــــږي
په رنګ دې يو نشته چې زړه پرې تـــازه کړمه
زړه مې پنځوس ځايه مئيـــــــــــن دى
څلويښت واده شوي لس بدرنګه پاتـــې دينه
د لاس مې بله نښه واخلـــــــــــــــه
رومال مې ماخله زه پرې اوښکې پاکوومه

شين دې کميس ســـپيني د پـــونــــدي
د ظالـــم لـــوري زه دې روغ لـــيـــونـــى کړمـــه
ښکارې چې ته هم شوګيرې کــــــــړي
په نيمه شپه دې ده بنګړو شرنګار راځينه

ته په بدرنګو کې بدرنــــــــــــــګ وې
خړسترګې زه وم چې په تا مينيـــــــدمه

د وينو ډکه خوله يـــــــــــــــي راوړه
جينۍ په يار پسې بنګړې خوړلي دينـــــه

ketabton.com - The Digital Library

زما په بنې سلام وايــــــــــــــه
جانان مې زوړ کړو او تا اوس واهــــــى خالونه

کټه څلور دې بازوګــــــــــــ ان دي
پينځم مې يار شپږمه زه دروخـــــــتمه

وړوکـــے نۀ ئې چې شـرميـــــــــــــږي
پلار ته مې وايه چې په لور دې مئين يمه

جينۍ واده شوه لور ئي وشــــــــــوه
زه ئي تراوسه په دادا جرګي کوومـــــه

زما يارئ ته به ټينک نه شـــــــــــــي
د سلو ګزو نه زه يو کميس کوومــــــــه

مخ ته مې مه راځه شرمــــــــــــيږم
پته خبريږم چې مې تاله درکويـــــــنه

جانانه راشه ما واده کـــــــــــــــړه
په جوارګر بابا مې نشته عتبارونـــــــه

کـه تــوره يـم تــا بـه رنځـور کــــړم
د يـــارانـــې تاثــير په سترګو کی لرمـــه

جـينـی بـدرنـګه ده که ښـکلــــــــې
زما خـــوښيږی ورسره ميــنه لــــــرمـه

ketabton.com - The Digital Library

که لیونۍ مینه مې عـــــــواړي
شیــریــنه یاره ناز مې وړه ناز دې وړمـه

سـترګـو تــه یــو سیـلاي بـــــس دي
دوهم عبث دي دریم یی کلې ورانویـــنه

ستا له مـینی به وا نـــــــه وړم
که مخالف می شي ملګری ملـــــتونه

جـانان فزیک عم یی الجـــــــــبر
ناز یی کـیمیـا ده زه یی مالګی اوبـــــه کړمه
خـالونه یـو وي یــــــــا دوه وی
جینــۍ په زنــــــــه لکه مــۍ کرلــۍ دینه

څمکې تــه ټیــټ شـه خــاوري ښکل کړه
لایق دي نـــه وم پاک الله درکړي یـــــــمه

په اشارو بــاندی می پوه کــــــــــړه
باران وریــږی عــږ دي نـــه راځـــي میئنه

بـوي د لـــمدو نـکریـــزو راغــــــــــې
د کـــومي پیغــلي د کوژدي دستمال بـــــه وړینه
نـــن رانـــه ټینــګه عــیږه واخــــــــله
پــه مـا مئېن محــصله نـــه می درکوینه

زړګــې مــې تــا وړي مـــحــــــــصلي
اوس یی چیپټر کـــړه پکـــې وایه سبقونه

ketabton.com - The Digital Library

توری جـامی درسره خــونـد کــــړي
د رنګه سپــینه یی ښایسته ښکاري مئینه

د جـینی مړاوي مـړاوي ستـــــرګي
لـکه ګـلاب چـي د دوه نیمو ورځو وینه

پـه سر نـری لـوپټه نــــــه وړم
درنـې درنـې خـبري ستـا د دادا وړمـــه

ګـیله مـي دیـره درنــه کیـــــــږي
د ښاره راغــلي تـا بـنګـړي هیـر کړي دینـه
پـه نیـمه شپه کی به را پاخـــــم
په نیمه شپه کــی به ښـیري درته کاوومه

خــداي به مــي زړه له تانه تــور کــــړي
په دوعاګـانو کی به مي عواړی نه به یمه

جـانانه بحت تــه دی خـیران یــــــم
هم دي زخـمی کړم هم دوعا درته کوومه

شکـور چــی تــا لرمه خـــــــــدایه
په بنـده ګـانو دي زه هسی نازیـــــدمه

نــوی مـئین یم نــه پوهیــــــــــږم
کومه خـبره به اول ورته کـاوومــــــه

-

ketabton.com - The Digital Library

بي شـرمـی توره وي که سپـيـــــــنه
مور می په کټ کـي مات بنګـړي ليدلی دينه
مـاته چـي نيعه نيعه کيـــــــــړي
نيعه دی پلار تـه شه چی نه دی راکوينه

زمــا په زړه کــي درته څــــــــه دی
ته چـي لالا لالا کوی برباد دي کړمـــــه

حسن دی کم عـوسه دی ديــــــــره
خــلک د حسن مطابق عوسـه کوويـــنه

زمـا پخـپله زړه نــــــــــــرۍ دی
ستا عريو نيولي عـږ مـی زړه ســـوری کووينه
داسی کتــل زما عـــــــــــادت دی
نه مـی آشـنا يی نه مئين دربانـدی يمـــه

زما نه کشـره حـور واده شــــــــوه
د کـاکا زويــه زه دا ستا په تمه يـــمه

په لاره ځـم توبي وبـاســـــــــــم
ستا د ياری توبی می حولي ته نه راځينه

يــار د صفـت مخـتاجه نــــــــه دي
په ګـلابونو عـطر چـا شيـندلي دينـــه

ولـي دي بـن رابانـدی وکـــــــــړه
کــور مــی کوو اولاد به خـدای نه راکوونه

ketabton.com - The Digital Library

سر یی په سـور دستـمال تړلــــــــــــي
خـدایه یـار جوړ کړي ما ناجوړه کـــــــړي مېڅنه
څـــه به دي وبښـم جـانانـــــــــــه
د خداي راکړي خـندا تا بي برخی کړمـــه

زمـا دي هسی ژوند بربـاد کـــــــــــړ
نه دی کړم خپـل نـه دي بـل تـــــــــه پریښـودمه
ګلان تـول درنه لوګـې شـــــــــــــه
په تـور پـیکی دي یاره مــه واهه لاسونه

کـله به یم کـله بـه نه یــــــــــــــم
که بیخـی نه وم بیا به واژړي مئیـــــــنه

جـینی زمـا په زړه پوهیـــــــــــــږي
څــکه جوړي د ورځـي دري ځل بدلوینــه

زمـا به زړه له ځانه تور کـــــــــــــړي
جــانانه مـه کوه بدرنګ بـدرنګ حویونه

د ورځي خاندم مجـبـــــــــــــوری ده
د شپي وړي سلګې تا پسي وهمـــــــــه

د مـحبت کـافره رنځـــــــــــــــه
زما خیره د حپــه کیـدو نــه واه مئیـــنه

په نیـمه شپـه تپې را وکـــــــــــــړه

ketabton.com - The Digital Library

داعلي زړه به مي دوعا درته کويـــــنه

ځـان ليـونې کـړه تـر مـا راشـــــــه
د لـيونيـانو لاري چا نـيولي ديـــــنه

نن مـي دا ښـي مړوند خـوږيـــــــږی
تـمامه شپـه پـري جـانان کـــــړي دی خوبونه
نـن مـي په خپـل مـړوند ويـده کـړه
خپـلي څپـلې مـــي سـر تـه ديـــــري ايښـي ديـنه
خـاوري ايری درپسی زه شـــــــــوم
خـاوری می زړه شـه چي په تـا مئينيدمـه

د زړه مـی يو الله خـــــــــــبر دي
د دونياګی خـــلک پري څـــله خــبرومه

ګـيري تــه رنـګ ورکـړه چی ځوان شی
چـی د همزولو له پيغوری خــلاصه شمه

حوری لـــه تانه مـي ګــــــــــيله ده
زمـا سـړی تــه دی بدرنګ ويـلي ديــــنه

چـا لـــه ماسـره کـار نش ـــــــــته
دا سـور کميس د يار په حوښــــــه زه کـاوومه

په سـور سـالو مـئينـــــــــــه ياره
دا سور سالو به ياره ستـا لپـاره کـړمه

ketabton.com - The Digital Library

کـه خـوک مـی ښه بولـي کـه بـــــــد
را ټول بـه نه کـړم د ســالو پـلــــوونه

سـبا بـه بـیا بـازار تـه لاړ شـــــــي
زمـا بنګړي دی یاره کم راوړي دیـــــنه

دیـدن د نـاستو خـلکو کیـــــــــــږی
په سفـر تللی خـلک مي په خدای سپارلي دینه
پـه خـوله بـه وایم چي مـی هیر یـــی
کـه په رښتیا دی هیروم ورکـه دي شمه

مـازیـګر لمونځ دي قبـول مـه شـــــه
دیدن دی پریښود د ایمان غـــــــــواړي سوالونه
الله دی تیر کـړه سپیره کـــــــــــاله
چي خوله حـاندا تـه جوړوم نو و ژاړمه

په صـبر صبـر پوره نه شـــــــــــوه
سـبا مـی نیت دي بـی صبری تـه مـلا تړمه

دیري دوعـا راته ښـیری شـــــــــوی
نوري ښـیری راته کــوه چي دوعـا شینه

زمـا یـاري تـه به ټیـنګ نـه شــــــي
زه درجن بنګړي د ورځی ماتوومـــــــه

تسـلي مه راکـوه یـــــــــــــــاره
لاسونـه راکـړه سمـندر مـي درنه وړینه

ketabton.com - The Digital Library

لکه خزان واهلي پاڼه
داسي می زړه ورپسي پاڼي پاڼي شوونه

ورځه ورځه په عرونو واوړی
زه د بی ننګو خلکو نه کړم ارمانونه

چي خندیدلي زړه دی یوړو
اوس به یاره راسره کړي نه دي پریدمه

زما د مینې لیوني شه
د ظالم لوري دیري په ناز به دي ساتمه

لیدلی یار د چا هیرېږی
کورونه یی وران شه چی په ما یي هیروی

ځان یې زړو جامو کې جوړ کړو
لکه په وران کلي کې باغ د ګلو وینه

چې سترګې تورې کړم شرمېږم
چې شونډي سرې کړم هلکان مې څوروینه
چې راپسې نشې قرآنه
زه د جانان لپاره لاس درباندې ږدمه

چې کلي واله مې ګڼلې
ځکه مې سوال د یاراني درته کاونه

ketabton.com - The Digital Library

خاونده ټوله مې ترې ځار كـــــــړې
زما په سر يې غرغرې منلي دينــــــه

خداى خو دې دا ځلې راجوړ كـــــړه
بيا مې توبه ده ښېرې نه درته كومـــــه

يو زخم نه دى چې به جوړ شــــــي هزار زخمونه مې په زړه دي
مړ به شمه

پــه مــا دوه مسـتي مـئيــــــــــنى
كه شولى بنـي كور به شــنه لوخړه شينه

ماته نيمګړي تعـويذ وكــــــــــړه
چي نيم دى كلي او نيم د ښار پاتى شمه

كبر دي وكړ نصـيب دى نه شـــــــوم
دا ستا له قصده واده بــل سره كـاوومه

په زر روپو يې يـــو قــــــــــدم دي
ليونې زر قــدمه ګـدى ماته راځيـــــنه

بــيګا خبرو كـى ويده شـــــــــوي
زه تر سـهاره چـوكيـداره ناسته ومـــه

ښې دې دېرې ما ســــــــــره دي
ښې دې څه كړم چې دې ســــترګې نه وينمه

ketabton.com - The Digital Library

ما سره سمه سيالي مه كــــــــړه
ما د لنډيو سيپارې ويلي ديـــــــنه

خلک شراب وڅښي نشه شـــــــــي
ما د ليلا د لاس اوبه نشه كوينـــــــه

چې عاشقي يې كړې نـــــــــه وي
هغه به څنګه د ايمان دعوه كويــــــنه

خلک به وايي چـــــــــــې وړه ده
وړې زما په زړه چړې مندلې دينـــــــه

ځان يې زړو جامو کې جوړ كـــــــړو
لکه په وران كلي كې باغ د ګلو ويـــــنه

جانان په هيڅ نه رضا كيـــــــــږي
د دروغجن ملا دې ورک شي تعــويذونه

پۀ لالي دوه مستې مئينــــــــــــې
كه خداى كړې بنې، كور به سره سكروټه شينه

مـــا چی دا ستا سترګی ليـــــــــدلی
زما نه پاتی هعه ورځ دی سبقــــــــونه

لاس دی دزنـــی لانـــدی مـــــه ږده
ستابه عادت وی مابه ورکړی له وطنـــه

ketabton.com - The Digital Library

ما هم خندل ما هم خوښی کـــــــوله
زه چې د زړه په رنځ اختـه نه وم میـنه

غم دې د غاښ له درده زیـــــــات ده
په ما چې راشي شپه په ویښه تېره ومه

چې مادیگر شی ښکته لمر شـــــــــی
ماسره غم شی چې جانان به چیرته وینه

که دې دا لیونـــــــــــــــې نه وی
قسم دې ډیر به سرته واچوی لاســـونه

لالیه غبرگ راســـــــــــــره ژاړه
بیلتون راغلی ما تا له مانه بیلویـــــنه

په تور پیکي مې یار رنځـــــــور کړ
سبا خورې زلفې ورځم چې مړ یې کړمه

ثواب ده سپینی پگړی ډیـــــــــر دی
زه ده خوستوالو په پکول مینه یـــــمه

مشره منه ده کشره ملـــــــــته ده
مشره خواره ده کشره وړکې ټوخوینـه

پلار ته دی وایه چې رضا شـــــــــی
کنی ټیکری په ساراوم تاتخته ومــــــه

ketabton.com - The Digital Library

په نیمه به وکـــــــــړم
ویده به ویښ کړم، ویښ به ټول وژړومه

په نیمه شپه بیداره اوســـــــــه
په غوږ به واوری دمئـــــــــینو آوازونه

چې ورونه مرې خویندي دې مړې شـــې
بې روره خور به ناز په چا باندې کوینــه

په نیمه شپــه دیدن تــه راشـــــــه
خــلک ویده وی ستوري نه وایی حــالونه

په ناپوهی مــی زړګې در کــــــــــړ
مکــاري ستا په مـکر زه نه پوهیـــــدمه

اوس به دی ټول نشه نشه کــــــــړم
چی خوماري سترګی په ناز در واړومه

تاسره توری جامی خونـد کـــــــړی
لکه سپوږمـۍ توره شپه کــی خونــــد کوینه
هیڅـکله مـه وایه چی زه یـــــــم
ما پـاچاهان د دار په سر لیدلې یــــمه

زمـا په مخـکی بـل تـه خـــــــاندی
زما د صبر امتحــان اخــلی میـــئنه

ته خـو د بل وای د پخـوا نـــــــه

ketabton.com - The Digital Library

زه لیـونۍ درباندی هسـی نازیـــــــدمه

د زما د زړه د سر عــنـــــــــــدلي
راوړي بل یی زړه زما درپسی چوینــــه

خــدای دی زمــا د مور انــګور کــــړه
زه په مـور ګـران یم ستا به دیر قـــدر کوینه
کـه لـعمانی یی زما یـار یـــــــــي
که ننګرهاری یی بي نـکاح درسره ځمه

دا پیغلتوب به دی خدائ تیر کـــــړي
جلکئ په تور اوربل دې مه واهه لاسونه

له مانه ولی ګیله مند یـــــــــــې
کم عقل یاره د پردو اختیار کې یـــمه
-
بیګا مې داسې خوب لیـــــــــدلې
نیم په کټ نیم د یار په غیږ کې ومـــه

د یارانې مې ورته وویــــــــــل
جنۍ وړه ده سترګې ښکته غړویـــنه

بېلتون په ډېرو لوبي وکـــــــــړي
دا یو ته نه یې چې ژړا کوې مـــــینه

که غریبي نه واي جانــــــــانه
تابه لیدلي واي زما لیوني میــــــنه

ketabton.com - The Digital Library

ماته په هغو سترګو کــــــــــــــوره.!!
په هغه سترګو چې مئینه په تا یـــــمه!

لالیه غبرګ راســـــــــــــره ژاړه
د جدایۍ خوبونه ما لیدلي دینـــــــــه

شکر کوه ناشکري مه کـــــــــــړه
چې سپین مړوند دې زه تر سر لاندې کومه
وار به دې تېر شي لونګــــــــــینه!
تل به دې نه وي د سینې په سر تالــونه

په هدیرو راشه زرګـــــــــــــره
د پېغلو خاورې دي د غاړې امـــــېلونه

جانانه لړ لړ رانه هیـــــــــــــر وې
کوم ځوانې مرګ شپیلۍ وهې غرقه یې کړمه

رومـال را واخـله اوښکې وچـــــــي
کـه ژوند باقي وو بیابه وکړو دیدانــونه

زما د دواړو سترګو تـــــــــــــوره
د زړه له زوره ژړا تا پسې کاوومـــــــه

که زمـا مینه حـقیقـــــــــــت وی
یو ورځ به په سرو سترګو واژړی میـــئنه

ketabton.com - The Digital Library

جدايي راعــله لاري دوه شـــــــــوي
مرګ مى قبول دي جدايى نه قبلوومــه

ســتا د ښايســته لهجې نه جار شــــم
کنه کنه بــه ويل مېئن دى کړمـــــــــه

ستا د خوســتي لهجـى نه جار شـــــم
چي ويلى ويلى دي کول ميئن دي کړمه

زما ويــده ويده نصـــــــــــــــــيبه
تــه چــي ويښيــږى زه به توري خــاوري يمه
ګــيله مــي ديره درنه کــــــــــيږى
د ښاره راعـــلي تا بنګــړي هير کړي دينه

د چـا به يى کوم کوم ځـاى حوښـــيږى
زما يى ټول بدن کى سترګــي خوښـــى دينه
د ســرى دولي په ارمان مړه شـــــــى
دا ستا په تمه د واده نه پاتـــي شومــه

د سرى دولى په ارمان مړه شـــــــى
نصيب دى مــه شه په نــکريزو ســـره لاسونه
چــي خــداي رســول چــاته په قــار شى
نصـيب يى خــوار شى په ور کړى ميــن شينه

قسم په خُداې که مي لائق يــــــــــى
ورکه پښتو شه ميراثى در پاتى يـــــمه

ketabton.com - The Digital Library

د زړو قدر په زړګــــــــــــر وي
د نجونو قدر په نادانو زلمو ويــــــــنه

د عاشقۍ محتاجه ژونـــــــــــده
مئين په يو يمه خيال د ټول کلی ساتــمه

په مخ ځلور خالونه کــــيــــــده
په تا مئين په ځلور مذهبه يـــــــمه

پهٔ رقيب دوه فساده وشـــــــــه
يو دې مئين شي بل دې ورک له ملـــکه شينه.
آيئنې ته ګورم په ژړا شــــــــــم
بدرنګه نه يم په نيستۍ يې پرېښي يمه

زړګيه مهٔ يې رانه غــــــــــواړه
د اسمان ستورو ته مې نه رسي لاسونه

په سترګو ړوند شې راته ګـــــــوره.
لــکه د منې مياشت کړه ولاړه يمـــــه.

کله قراره قـــــــــــــراري وي
کله د غم درياب د غم چپې وهـــيـــنه

په خولي توبې توبې اوباســـــــــــم.
په تا مين زړګي توبې نه قبلـــــــوينه.

خلق سندرو ته ګډيــــــــــــــږي

ketabton.com - The Digital Library

زه په ځنګون ورته سر کېږدم وژاړمـــه

جنانه راشه که مې ګـــــــــورې
تورې جامې راسره څومره خوند کوینه

اخر به خاورې شی بدنـــــــــــه
که د سروزرو درته جوړ کړم تابوتونـــه

ډولۍ یی ودروه څاروانـــــــــــه
ماته یی هم د یاراني وئیلي وونـــــه

په عسکرۍ دې خفه نه یـــــــــم
خفه په دې یم چې رخصت نـــــــه درکوینه...!!

پل صراط به ورته نیســــــــــم
په مراور جانان به غېږه بدلومــــــه

قد مې په ټولو پیغلو جیــــــــګ دی
لکه ننګرهار کې چې خرما ولاړه ویـــنه

د کبرجنو خلکـــــــــــــو زور دی
زما ښو کې اوښکې ډنډ ولاړې دینـــــــه.

زما پۀ مینه شک ونکـــــــــــــې
ما دیارۍ ګوتې پخې درکړي دیـــــنه

که د اتو ځامنو مور شــــــــــــې.

ketabton.com - The Digital Library

زما به مینه پخوانۍ درسره ویـــــــنه...!!

هلکه خدای دې ځوانیمرګ کـــــــــه..
چې په یارۍ نه پوهیدې رســــــوا دې کړمه...!!

ترکلیوالی مینی ځار شــــــــــم
بازاری مینه له دوکو نه ډکه ویـــــــنه

خدایه دا مور یې جنتي کـــــــــړې
لویه هغې کړه مینه ما سره کوینــــــه

کـــه راکوې نو غاړه راکـــــــــه
د ګوتو څوکې خلک ورور ته ورکوینه

رباب زما پـه عـــیږ کـــی راکــــــــړی
زه مـــی د خپـــلي ځوانـــي عم علتـــوومه

ده لالی سر دی سلامــــــــــت وی
زما په سر دی د دنیا غمونه ویـــــــنه

تصویر د یار پکښې ښکاریـــــــــږي.
د تصّور شیشه چې زړه ته ونیســـــمه.

د مـیني تول مو سره وکـــــــــړو
نیمه توله په جانان زیاته وختـــــــمه

ستا ده رباب ټنګ مې ترغوږ شــــــــو

ketabton.com - The Digital Library

کندول په لاس منګي ته تږې ودریدمـــه

ړنده کنه درپسې ګرځـــــــــــــم
په لاس به راسې بچو خوښه به دې شمه

زما ښائسته څواني زړیـــــــــــــږي
خدایه غریب جانان له ور کړې دولـتونه

ستا به ګیله له ما نه کیـــــــــیږی
ماته ګیلې له بیلتانه ولاړې دینـــــــه

عالمه راشئ ما سنګسار کـــــــــړئ
اولاد د بل دي غم یې ما لره راځــــینه

لکه د ونو دیرې پاڼـــــــــــــــې.
دومره ګیلې مې په زړګي دي مړه به شمه.

رباب وهې ګوتې دي پري شـــــــــه
د نیمې شپې درته سرتوره ودریدمـــــه

که زما خپل جانان ســـــــــمړې وې
زه به د بل ډولۍ ته ولې ورختــــــمه

ده نصیب جنګ دی څه به کیـــــــږي
دی لیوني سره می روغه نه راځـــــینه

د تـنبل غـړ دې لـیونـی کـــــــــړم.

ketabton.com - The Digital Library

خاورې دې مـه شه دا وړدو ګوتو سرونه.

په مینتوب به میره وکـــــــــــړم.
پلار مې ملا دی کوندې نه مې مړه کوینه.

نن رانه ټینګه غیږه واخلـــــــــــه.
په ما میین هلکه نه مې درکویـــــــنه.

ګردې کوچۍ جامې به وکـــــــــم .
یارې به نه کړم هلکان به زورومـــــه.

رخصت دې واخیستو روان شـــــــوې
پیوند دې نه کړل په چاړو وهلې زړونه

پۀ خوله دې درې ځایه مَیـــــــــن یم.
نرۍ دې شونډې، سرې اورۍ، سپین دې غاښونه.

مینــه دې کړه پــه ستــرګو ړونـــد وې .
بـــپلــتون دې نه لیدو چې غرونه ړنګوینه

ستا د حُجرې یاران میرات شـــــــــه.
تۀ ئې مشغول کړې زۀ یواځې ناسته یمه.

اوربل مې ټول په وروځو خـــــــور دی.
واک مې د مور دې چې مې چاله ورکوینه.

ketabton.com - The Digital Library

له تورو غرو نه دې فنـــــــا کړم
په زړه کافره یاره نه دې یادېــــــدمه

د چاپه دار کمیس میرمنــــــــې.
په لاره راشه چې چاپې دې وشمارمه

شونډې مې تا پسې وتلـــــــــي.
خلکو ته وایم چې پېریان مې ډاروینه.

ته شه سرباز زه به ډاکـــــــټره .
دواړه به یوځای دوطن خدمت کوونه.

نوم د وبا لۀ ځمکې ورک شـــــــه
جینۍ د زنې خال په ماسک کې پټوینه.

جانانه راشه دیدن وکـــــــړو .
کرونا دي نیسي بیا به نه وي دیدنونه .

لالیه تا ته ګناه نشـــــــته
لېونۍ زه ووم چې په تا مئینـېدمه...

دا به له ما نه پوره نـــــــشي
چې هره شپه دې په سوالو رضا کومه

راځه راځه چي سره تښـــــتو
پاتی خبري به سپین ږیري خلاصوینه

ketabton.com - The Digital Library

حـیـا د پـوزې سـر تـه راغـــــلـه
جـیـنـکـۍ پـوزې پـټـوي، سـتـــــرګـې پـریـږدیـنــه

په تذکیره کې شل کلن وېــــــــــی .
زه دې د مخ له ګؤنجو څه خبره ومــــه .

قد می په پیغلو کې مالــــــــــوم دئ
زه افغانه د شازلمو د ملکه یــــــمه

زما پخپله سر خوږیـــــــــــــږي
د کټ په لنګه راته مه کینه مئیـــــنه

پـه انتـظار به شپـه سـبا کـــــــړم
جــانان چــي هر وخــتي راځی را دی شینه

بې وفا هله راته وایـــــــــــــــه
چی ته لوګۍ شې زه لمبه نه شم مئیــنه

زما نه نه هېرېږي یـــــــــــاره
په هر راکړی زخم شکر اوباســـــــمه

د زړهٔ سکرین شاټ دې راته سینډ کړه
چـې جنکـۍ دې پکې څـو سـاتلي دینه؟

ما ته دي خپل جانان رایاد کـــــــړو
شاعره مه کړه په غزل کښې صفتــونه

ketabton.com - The Digital Library

ده پیشمني اورونه بل شـــــــول
جینئ په سرو لاسونو چاے تیار وینـــه

چې ګرده مرده میاشت ختمـــــــېږي
تر ګل نازک به روژې ژېړ زبېښلی وینـــه

خپل پېشلمی راڅخه هـــــــېر وي
په فکر ستا یم چي جانان به څنګه وینه!

زمـا اووه ورونـــه لښکـــــــــر دي
زه کـه سر تـوره پـکې ځـم پتـه بـــه یـمـه!!
دا ړنګه بنګه به درځار شـــــــــم.
لکه انګور په ونه واچوي څانګـــــــونه.

دا لـړې لـړې نـا مـې ګـــــــــــوره .
کرونـا ظالـمه مـې نزدې نـــــه در پـریـدیـنه .
جنۍ له رنګه درانـــــــــــۍ ده .
که کرونا پریښوده د کابل مڼه به شینه

.پــه غـم شـریک مــې پیــدا نـــــه کړ
دنیا مې چاڼ کړه، ګوټ په ګــــــــوټ وګرځیدمه
نـوري ښـیرۍ به درته نه کــــــــړم
رب دی په سره جوړه کـي کونده کړه مینه
د جانان عــمه لیونــــــــــــیه
ته لیونې وای زه دی هم لیــــونی کړمه

زما نصـیب کي جانان نشــــــــته

ketabton.com - The Digital Library

موري زما په نصيب مــه كوه جنــګونه

د پــټو زړونو خـــــــــــــــبرداره
پرباردیګاره لیــونۍ یار پســـــــــــى شومـــــــــــه

د ســور ګـــلابي كمــيس دى څــار شـــــم
اعــوستي تــا دى مــزه ماته راكوينـــــــه

حـــال مــى د وريځو مينځ كـــى كيښود
جــانانه مزه كــوى كه وران يى كـــړمه

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English